

Efter afstemningen i Folketinget ved 2. behandling den 1. juni 2021

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven, lov om dansk indfødsret, integrationsloven og hjemrejseloven

(Indførelse af almindelig klageadgang på visumområdet, karenperiode i visse visumsager, tilvejebringelse af hjemmel til at udstede langtidvisum til diplomater m.v., forskellige justeringer af reglerne for beskæftigelse, privat indkvartering og indkvartering i egenfinansieret bolig for asylansøgere, tydeliggørelse af hjemmelen for iværksættelse af separat indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige udlændinge, fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige og genindførelse af erklæringsadgang for tidligere danske statsborgere m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1513 af 22. oktober 2020, som ændret bl.a. ved lov nr. 2194 af 29. december 2020, lov nr. 2195 af 29. december 2020, § 3 i lov nr. 415 af 13. marts 2021 og § 1 i lov nr. 721 af 27. april 2021 og senest ved § 25 i lov nr. 982 af 26. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Der kan i medfør af Schengenkonventionens artikel 18 udstedes visum til længerevarende ophold med gyldighed begrænset til Danmark (langtidvisum), dog højst med en gyldighedsperiode på 1 år, til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, Wienerkonventionen om konsulære forbindelser eller mellemfølkkelige overenskomster indgået i medfør af lov om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer, jf. § 47, stk. 1, med henblik på at udlændingen kan indrejse her i landet og få udstedt et opholdskort.«

2. I § 4 c indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. En udlænding kan ikke få visum efter § 4, stk. 1, i 3 år, hvis udlændingen efter indreisen føder et barn her i landet uden forinden indreisen at have indgået aftale med et privat fødested om fødslen, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. Stk. 7 finder ikke anvendelse, hvis udlændingen godtgør, at fødslen her i landet skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges udlændingen til last, eller hvis der foreligger ganske særlige grunde, herunder hvis en afskæring

af udlændingens muligheder for at få visum vil udgøre en åbenbart uforholdsmæssig reaktion.«

3. I § 4 d, stk. 3, ændres »§ 47, stk. 2« til: »§ 47, stk. 3«.

4. § 4 e ophæves.

5. I § 14 a, stk. 1, nr. 4, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

6. § 14 a, stk. 2, nr. 4, affattes således:

»4) udlændinge, der er omfattet af udelukkelsesgrundene i § 10, men ikke kan udsendes af landet, jf. § 31,«.

7. I § 14 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Godkendelse til beskæftigelse efter stk. 1 meddeles for højst 1 år og kan herefter forlænges for perioder på op til 1 år ad gangen. En ansøgning om forlængelse af godkendelse til beskæftigelse skal indgives før godkendelsens udløb.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

8. § 14 a, stk. 4, som bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Medmindre helt særlige grunde taler derimod, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, at en udlænding, som er meddelt en godkendelse til beskæftigelse efter denne bestemmelse, ikke længere har ret til at tage beskæftigelse i følgende tilfælde:

- 1) Godkendelsen efter stk. 1 er opnået ved svig.
- 2) Betingelserne i stk. 1 er ikke længere opfyldt.
- 3) Udlændingen bliver efter tidspunktet for godkendelsen efter stk. 1 omfattet af en af undtagelserne i stk. 2.

- 4) Vilkårene i den indgåede kontrakt, jf. stk. 4, overholdes ikke.
- 5) Udlændingen udebliver fra sit indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, eller har uden tilladelse taget ophold uden for et indkvarteringssted.
- 6) Udlændingen betaler ikke de udgifter, som den pågældende er pålagt at betale i medfør af § 42 a, stk. 4, 1. pkt.«

9. I § 25 a, stk. 1, nr. 1, og § 60, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 42 a, stk. 7, 4. pkt.« til: »§ 42 a, stk. 7, 5. pkt.«

10. I § 34, stk. 2, nr. 4, § 36, stk. 2, 1. pkt., § 46 a, stk. 6, nr. 1, der bliver stk. 7, nr. 1, og § 60, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 42 a, stk. 7, 3. pkt.« til: »§ 42 a, stk. 7, 4. pkt.«

11. I § 42 a, stk. 7, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:
 »Indkvarteringen af en mindreårig udlænding, der er samlevende eller har indgået ægteskab, religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller andet ægteskabslignende forhold, sker separat af hensyn til den mindreåriges tarv, herunder hensynet til at give den mindreårige en betækningsperiode, medmindre hensynet til familiens enhed tilsiger fælles indkvartering og dette ikke er i strid med den mindreåriges tarv.«

12. I § 42 a, stk. 9, nr. 2, og stk. 11, nr. 2, ændres »stk. 7, 4. pkt.« til: »stk. 7, 5. pkt.«, og i stk. 9, nr. 3, ændres »stk. 7, 3. pkt.« til: »stk. 7, 4. pkt.«

13. § 42 k, stk. 2, nr. 4, affattes således:

»4) udlændinge, der er omfattet af udelukkelsesgrundene i § 10, men ikke kan udsendes af landet, jf. § 31.«

14. § 42 k, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Medmindre helt særlige grunde taler derimod, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, at en udlænding, som er meddelt en godkendelse til at flytte i egen bolig efter denne bestemmelse, skal tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse i følgende tilfælde:

- 1) Godkendelsen efter stk. 1 er opnået ved svig.
- 2) Betingelserne i stk. 1 er ikke længere opfyldt.
- 3) Udlændingen bliver efter tidspunktet for godkendelsen efter stk. 1 omfattet af en af undtagelserne i stk. 2.
- 4) Vilkårene i den indgåede kontrakt, jf. stk. 5, overholdes ikke.
- 5) Udlændingen udebliver fra det indkvarteringssted, Udlændingestyrelsen har godkendt, jf. stk. 1, eller tager uden tilladelse ophold uden for dette indkvarteringssted.«

15. § 42 l, stk. 2, nr. 5, affattes således:

»5) udlændinge, der er omfattet af udelukkelsesgrundene i § 10, men ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, og«.

16. § 42 l, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Medmindre helt særlige grunde taler derimod, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, at en udlænding,

som er meddelt en godkendelse til at indkvartere sig privat efter denne bestemmelse, skal tage ophold på et indkvarteringssted efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse i følgende tilfælde:

- 1) Godkendelsen efter stk. 1 eller 3 er opnået ved svig.
- 2) Betingelserne i stk. 1 eller 3 er ikke længere opfyldt.
- 3) Udlændingen bliver efter tidspunktet for godkendelsen efter stk. 1 omfattet af en af undtagelserne i stk. 2.
- 4) Vilkårene i den indgåede kontrakt, jf. stk. 4, overholdes ikke.
- 5) Udlændingen udebliver fra det indkvarteringssted, Udlændingestyrelsen har godkendt efter stk. 1 eller 3, eller tager uden tilladelse ophold uden for dette indkvarteringssted.«

17. I § 45 a indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udenrigsministeriet og efterretningstjenesterne kan uden udlændingens samtykke udveksle oplysninger fra en sag omfattet af § 47, stk. 1, i det omfang dette kan have betydning for efterretningstjenesternes varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver eller udenrigsministerens behandling af sager efter § 47, stk. 1.«

18. I § 46 a, stk. 1, ændres »stk. 4 og 6« til: »stk. 4, 5 og 7«.

19. I § 46 a indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Udlændingestyrelsens afgørelser om afholdelse af udgifter til sundhedsmæssige ydelser og sociale foranstaltninger, jf. § 42 a, stk. 1 og 2, vedrørende udlændinge, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse efter § 42 a, stk. 1 og 2, jf. dog stk. 3 og 4, kan påklages til Ankestyrelsen. Kapitel 9 og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder anvendelse på sådanne afgørelser.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 6-9.

20. I § 46 a, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »§ 47, stk. 2« til: »§ 47, stk. 3«.

21. § 46 a, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 6, 2. pkt., ophæves.

22. I § 46 a, stk. 6, nr. 1, der bliver stk. 7, nr. 1, indsættes som 2. pkt.:

»En afgørelse efter § 42 a, stk. 7, 4. pkt., om separat indkvartering, jf. § 42 a, stk. 7, 3. pkt., kan dog påklages.«

23. I § 46 a, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 5, 1. pkt.« til: »stk. 6.«

24. I § 47, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »forbindelser«: », Wienerkonventionen om konsulære forbindelser«, og »artikel 1 h i Wienerkonventionen« ændres til: »artikel 1 h i Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, af artikel 1 j i Wienerkonventionen om konsulære forbindelser«.

25. I § 47 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Afgørelser efter § 4 a, stk. 3, træffes af udenrigsministeren, i forlængelse af at en udlænding er meddelt op-

holdstilladelse efter Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, Wienerkonventionen om konsulære forbindelser eller mellemfolkelige overenskomster indgået i medfør af lov om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer, jf. stk. 1.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

26. I § 47, stk. 2, 2. pkt., som bliver stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 2« til: »stk. 2 og 3«.

27. I § 56 b, stk. 1, ændres »§ 62 l, stk. 1« til: »§ 62 l, stk. 1, 1. pkt.«

28. I § 56 b, stk. 1, og § 56 e, stk. 1, ændres »§ 62 l, stk. 8« til: »§ 62 l, stk. 10«.

29. I § 58 h, stk. 1, indsættes efter »Integration«: »og Udenrigsministeriet«.

30. I § 58 h, stk. 2, indsættes efter »Integration«: »eller Udenrigsministeriet«.

31. I § 62 l, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at afgørelser truffet efter 1. pkt. og afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 10, nr. 7, fuldbyrdes. Kommunen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5, eller et anbringelsessted, jf. § 66, stk. 1, i lov om social service, for at eftersøge og medtage en uledsaget mindreårig udlænding med henblik på fuldbyrdelse af disse afgørelser.«

32. I § 62 l, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. pkt., og stk. 6, 1. og 2. pkt., ændres »efter stk. 1,« til: »efter stk. 1, 1. pkt.,«.

33. I § 62 l, stk. 3, 2. pkt., stk. 4 og stk. 5, 1. og 3. pkt., ændres »efter stk. 1« til: »efter stk. 1, 1. pkt.«.

34. I § 62 l indsættes efter stk. 6 som nye stykker:

»Stk. 7. Fuldbyrdelse af afgørelser truffet efter stk. 1, 1. pkt., og afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 10, nr. 7, skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på at sikre den uledsagede mindreårige udlændings tarv. Kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå den uledsagede mindreårige udlændings og den pågældendes repræsentants, jf. § 56 a, stk. 1, og eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til den pågældendes behov i afgørende grad taler imod.

Stk. 8. Politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 1, 3. pkt. Regler fastsat i medfør af § 64, stk. 5, 2. pkt., i lov om social service finder tilsvarende anvendelse for politiets bistand efter 1. pkt. Fuldbyrdelse af en afgørelse truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 10, nr. 7, hvor politiet yder bistand til kommunen efter 1. pkt., skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen udarbejder årligt en oversigt over anvendelsen af bestemmelsen.«

Stk. 7-10 bliver herefter stk. 9-12.

35. I § 62 l, stk. 9, der bliver stk. 11, ændres »efter stk. 1« til: »efter stk. 1, 1. pkt.«.

§ 2

I lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 1191 af 5. august 2020, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 A. En tidligere dansk statsborger, der har fortabt sin danske indfødsret i medfør af den tidligere gældende § 7 i lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004, og som opfylder betingelserne i stk. 2 og 3, erhverver dansk indfødsret ved inden den 1. juli 2026 over for Udlændinge- og Integrationsministeriet at afgive skriftlig erklæring herom.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 kan afgives af tidligere danske statsborgere, der ikke er idømt en ubetinget frihedsstraf i perioden mellem fortabelsen af den danske indfødsret og afgivelsen af erklæring, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For tidligere danske statsborgere over 22 år, der er født i udlandet, er det i tilfælde, hvor der ikke ved det fyldte 22. år er truffet en afgørelse i medfør af § 8, endvidere en betingelse, at de pågældende inden det fyldte 22. år har haft bopæl her i riget eller ophold her i riget af sammenlagt mindst 1 års varighed.

Stk. 4. Erhverver en tidligere dansk statsborger indfødsret ved afgivelse af erklæring i medfør af stk. 1, tilkommer indfødsretten også den pågældendes barn, herunder adoptivbarn, medmindre det udtrykkeligt er angivet, at et barn ikke skal være omfattet af erhvervelsen af indfødsret. Det er en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at den erklærende har del i forældremyndigheden over barnet, og at barnet er ugift og under 18 år. Er barnet undergivet fælles forældremyndighed, skal den anden forældremyndighedsindehaver meddele samtykke til, at barnet erhverver indfødsret med den erklærende. For et adoptivbarn er det tillige en betingelse, at adoptionen har gyldighed efter dansk ret. Det er endvidere en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at barnet opfylder det samme vandelskrav, som stilles til den erklærende.«

2. I § 12, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »§ 5«: », § 5 A«.

§ 3

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret ved § 6 i lov nr. 2189 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. § 22, stk. 1, affattes således:

»En udlænding omfattet af § 2, stk. 2, 3 eller 4, der er blevet tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et introduktionsprogram, jf. § 16, stk. 1, 2 eller 9, ikke modtager hjælp efter §§ 22-25 i lov om aktiv socialpolitik og efter den 1. januar 2018 har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller FVU-læsning, trin 2, jf. lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne,

eller tilsvarende eller højere prøve i dansk, kan efter ansøgning modtage en danskbonus, som udbetales som et skattefrit engangsbeløb på 6.494 kr. (2021-niveau).«

§ 4

I hjemrejseloven, lov nr. 982 af 26. maj 2021, foretages følgende ændring:

1 I § 12, stk. 1, nr. 3, og § 16, stk. 3 og 4, ændres »§ 42 a, stk. 7, 3. pkt.« til: »§ 42 a, stk. 7, 4. pkt.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1-3 træder i kraft den 1. juli 2021.

Stk. 3. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

§ 6

Stk. 1. § 1, nr. 2, finder ikke anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om visum, eller for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har født her i landet under et visumophold.

Stk. 2. § 1, nr. 7, har virkning for udlændinge, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er meddelt en godkendelse til beskæftigelse efter udlændingelovens § 14 a, stk. 1. For disse udlændinge træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, at godkendelsen til beskæftigelse vil være gyldig i 1 år fra lovens ikrafttræden med mulighed for forlængelse, med-

mindre der er grundlag for at inddrage godkendelsen efter udlændingelovens § 14 a, stk. 5.

Stk. 3. § 1, nr. 8, har virkning for udlændinge, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er i beskæftigelse i medfør af udlændingelovens § 14 a.

Stk. 4. § 1, nr. 14, har virkning for udlændinge, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er indkvarteret i egen bolig i medfør af udlændingelovens § 42 k.

Stk. 5. § 1, nr. 16, har virkning for udlændinge, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er indkvarteret privat i medfør af udlændingelovens § 42 l.

Stk. 6. § 1, nr. 19, finder ikke anvendelse for klager eller anmodninger om genoptagelse af afgørelser, der er indgivet før lovens ikrafttræden. Sådanne sager behandles af Udlændingenævnet.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 46 a, stk. 8, jf. lovbekendtgørelse nr. 1513 af 22. oktober 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 46 a, stk. 9.

Stk. 8. Regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 62 l, stk. 7-9, jf. lovbekendtgørelse nr. 1513 af 22. oktober 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 62 l, stk. 9-11.

§ 7

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1-3 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.